

**AN ASSESSMENT OF LAW ENFORCEMENT ON THE
DOMESTIC VIOLENCE ACT B.E. 2550**

POLICE MAJOR GENERAL ADUL NARONGSAK

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
(CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2009**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Copyright by Mahidol University

**AN ASSESSMENT OF LAW ENFORCEMENT ON THE DOMESTIC VIOLENCE ACT
B.E. 2550 (2007)**

POL.MAJ.GEN. ADUL NARONGSAK 4937665 SHCJ/D

Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)

**THESIS ADVISORY COMMITTEE: SRISOMBAT CHOKPRAJAKCHAT, Ph.D.,
NITTAYA SAMRETPHOL, Ph.D., VEERAPHONG BOONYOBHAS, LL.M.,**

ABSTRACT

This study on an assessment of law enforcement of the Domestic Violence Act B.E. 2550 (2007), was to investigate the enforcement of the Act in the criminal cases within the National Police Bureau.

This was an integrated approach using qualitative and quantitative research. The 400 interrogation officers in the National Police Bureau as well as 5 interrogation manager personel and 10 victims of domestic violence were surveyed.

The results showed that there were problems of definition of the law among the interrogation officers and the interrogation management; law interpretation and law enforcement including the prosecution time was too short. Almost all victims of domestic violence had not been informed about the Domestic Violence Act. It was found with the personnel that the interrogation officers were not punctual; there was an inadequate number of officers, and a shortfall of expertise. Female victims declined to give some information to the male interrogation officers. The budget and resources ran short. A problem regarding policy was that the management did not properly implement the government policy. The attitude of the officers was negative. It was found that the procedures were not clear and difficult to implement. Problems of coordination were the absence of a clear workflow sequence causing confusion regarding designated roles and duties. The achievement factors suggested in order to enhance public awareness are a fixed time to conclude cases; an adequate number of female interrogation officers equipped with genuine knowledge; promptness regarding support and resources for working; provisions of compensation and legal aid to victims. A clear policy should become a national priority. The Ministry of Social Development and Human Security should be the agency responsible for the issue. The attitude of the officers who enforce this Act should be positive. The entire system needs to be improved. Roles and duties of each office should be made clear. The achievement factors are the serious enforcement of this Act as well as the collection of active statistics in domestic violence cases. Our study found that there was no systematic collection of statistics of the cases and occurrences of domestic violence. The public was not aware of the value of this Act.

It is recommended that laws should be amended for effective applicability; the entire working system should be overhauled and concerned personnel as well as the public should be educated regarding the values of the Domestic Violence Act B.E. 2550 (2007)

**KEY WORDS: LAW ENFORCEMENT / DOMSTIC VIOLENCE ACT B.E. 2550 (2007) /
INTERROGATION OFFICER / VICTIM**

162 pages

การประเมินการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550
AN ASSESSMENT OF LAW ENFORCEMENT ON THE DOMESTIC VIOLENCE ACT B.E.2550

พลตำรวจตรี อุดลย์ ณรงค์ศักดิ์ 4937665 SHCJ/D

ปร.ด. (อาชญวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด, Ph.D., นิตยา สำเร็จผล, Ph.D.,
วีระพงษ์ บุญญาภาส, LL.M.

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการประเมินการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและปัจจัยสำเร็จของการนำพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ไปใช้ในทางปฏิบัติด้านการสอบสวนคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผสมผสานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจจากพนักงานสอบสวน ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 400 คนและเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้บริหารงานสอบสวนจำนวน 5 คนและเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 10 คน

ผลการวิจัยพบปัญหาด้านข้อกฎหมายของพนักงานสอบสวนและผู้บริหารงานสอบสวน คือ ประเด็นค่านิยม การตีความข้อกฎหมายรวมถึงการนำกฎหมายไปสู่การปฏิบัติและในเรื่องระยะเวลาในการดำเนินคดีที่สั้นเกินไป ส่วนเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเกือบทั้งหมดไม่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ปัญหาด้านบุคลากรพบว่าพนักงานสอบสวน ไม่มีความพร้อม จำนวนไม่เพียงพอ ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ ส่วนเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ไม่อยากให้ข้อมูลบางอย่างกับพนักงานสอบสวนที่เป็นเพศชาย ปัญหาด้านงบประมาณและทรัพยากร ขาดการสนับสนุนในการปฏิบัติงาน ปัญหาด้านนโยบาย ผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญและไม่จริงจังในการนำนโยบายของรัฐสู่การปฏิบัติ ปัญหาด้านเจตคติของผู้ปฏิบัติงานมีเจตคติในทางลบหลายประการ ส่วนปัญหาด้านกระบวนการนั้นพบว่าปัญหาด้านขั้นตอนวิธีการไม่มีความชัดเจน ตลอดจนการปฏิบัติค่อนข้างยุ่งยาก ปัญหาด้านการประสานงาน พบไม่มีความคล่องตัว เนื่องจากยังไม่มีกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนของหน่วยงานต่างๆ ส่วนปัจจัยต่อความสำเร็จ ได้แก่ ต้องเสริมสร้างความรู้และประชาสัมพันธ์ทางสื่อโทรทัศน์ ให้ครอบคลุมแก่ทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องและ กำหนดระยะเวลาในการทำคดีให้มากขึ้น พนักงานสอบสวนต้องเพียงพอ มีความรู้อย่างแท้จริง และควรเป็นพนักงานสอบสวนผู้หญิง ต้องมีการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรให้ผู้ปฏิบัติงานให้พร้อม ตลอดจนจัดสวัสดิการให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว ต้องกำหนดนโยบายให้ชัดเจนเป็นวาระแห่งชาติมีความสำคัญเร่งด่วน และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ต้องเป็นเจ้าภาพอย่างแท้จริง ต้องปรับเจตคติที่ดีของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทั้งระบบ ต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ปัจจัยสำเร็จจึงอยู่ที่การบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้อย่างจริงจัง ตลอดจนให้มีการประเมินสถิติของคดี และความรุนแรงในครอบครัว อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนด้านผลลัพธ์นั้นพบว่าไม่มีการจัดเก็บสถิติคดี และสถิติการเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวอย่างเป็นระบบ ประชาชนไม่ตระหนักในคุณค่าของพระราชบัญญัตินี้

การวิจัยมีข้อเสนอแนะเรื่องการปรับปรุงกฎหมายให้สามารถนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ และต้องปรับปรุงพัฒนาระบบงานทั้งระบบ รวมทั้งเร่งรัดให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าของพระราชบัญญัตินี้